

2.2.7

2.2.7.4.
Franciszek
* 30.07.1871 Majdan Zbydn.
+ 31.12.1946 Majdan Zbydn.

ż.1°. Zofia z **Karbarzów**
* 30.03.1874 + 3.06.1895
śl.26.04.1894 w Zaleszanach

ż.2°. Katarzyna z **Latawców**
* 16.06.1874 + 29.11.1947
śl. 5.02.1896 w Zaleszanach

2.2.7.4.4.
Franciszka
1°. **Karbarzowa**
2°. **Bródkowa**
*29.10.1903 Majdan Zbydn
+ 6.12.1975 Stalowa Wola

2.2.7.4.4

2.2.7.4.6.
Bolesław
* 27.12.1908 Majdan Zbydn
+13.01.1977 Warszawa

2.2.7.4.6

2.2.7.4.9.
Maria
* 8.02.1919 Majdan Zbydn
+10.10.1977 Łódź

2.2.7.4.1

Karolina
Latawcowa

*18.02.1895 Majdan Zbydn
+ 7.12.1976 Majdan Zbydn

2.2.7.4.1;
L a t

2.2.7.4.2.

Teofil

* 1.12.1898 Majdan Zbydn
+ 24.06.1976 Łódź

2.2.7.4.2

2.2.7.4.3.

Michał

*12.10.1900 Majdan Zbydn
+ 4.05.1962 Majdan Zbydn

2.2.7.4.3

2.2.7.4.5.

Zofia
Pencowa

* 4.08.1906 Majdan Zbydn
+ 24.08.1984 Turbia

2.2.7.4.5;
P e n

2.2.7.4.7.

Stefan

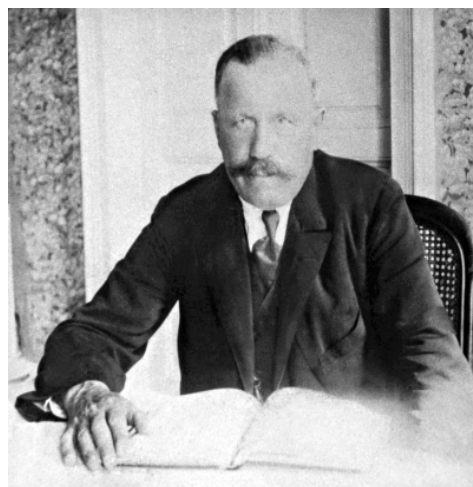
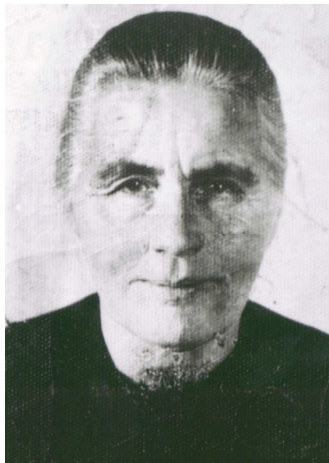
* 6.05.1911 Majdan Zbydn
+14.08.2010 Łódź

2.2.7.4.7

2.2.7.4.8.

Bronisław

*10.01.1916 Majdan Zbydn
+17.11.1916 Majdan Zbydn

Katarzyna i Franciszek Chciukowie

Franciszek Chciuk (2.2.7.4.). s. Michała.

We wczesnej młodości praktykował w rodzinnej firmie założonej przez jego ojca i stryja Jana do prowadzenia prac regulacyjnych i dozoru dolnego biegu Sanu. Od 1912 roku właściciel tej firmy. Uczestniczył we władzach autonomii galicyjskiej. Był sekretarzem sejmiku powiatowego i wielokrotnie wójtem Majdanu Zbydniowskiego. Pełniąc w latach 1910 - 1918 funkcję wójta odbudowywał wieś po spaleniu przez Rosjan w trakcie ofensywy w 1915 r.

Systematycznie rozwijał przedsiębiorstwo, wyposażając je we własne środki transportu (dwa holowniki i galary) dla uniezależnienia od transportu najemnego. Dawało to możliwość podejmowania prac na dużych odległościach – na Wiśle i Sanie, a także transportu towarów szlakami spławnymi. Powiększał też stan posiadania ziemi, odkupując ją od osiedlających się na terenach Wschodniej Galicji członków rodziny. Prowadził rozległe i różnorodne interesy.

Podczas okupacji 1939 - 1944 firma działała nadal kierowana przez synów, Bolesława i Michała. Franciszek Chciuk fizycznie unieruchomiony od 1941 roku przez postępujący gościec, nadal kierował działalnością firmy wykorzystując swój bezwzględny autorytet.

Szczęśliwym zrządzeniem okoliczności uniknął śmierci podczas tzw. *drugiej pacyfikacji* Majdanu Zbydn.- niemieckiej akcji odwetowej, podczas której rozstrzelano, bądź wywieziono wielu mieszkańców. Po przejściu linii frontu za Wisłę, jego dom był oparciem dla krewnych wypędzonych z anektowanych przez Rosjan polskich terytoriów wschodnich.

Franciszek Chciuk zmarł u progu 1946 roku. Został pochowany na cmentarzu parafialnym w Zaleszanach.

Maria Chciuk (2.2.7.4.9) c. Franciszka. Edukację podstawową otrzymała w rodzinnym Majdanie Zbydniowskim. Od roku 1929 była uczennicą Prywatnego Żeńskiego Gimnazjum pp. Bene - dyktynek w Przemyślu, a następnie od 1933 roku, gimnazjum im. Hetmana Jana Tarnowskiego w Tarnobrzegu. W r. 1937 podjęła naukę w Państwowym Żeńskim Liceum Pedagogicznym w Sandomierzu.

Okres wojny spędziła w domu rodzinnym. Uczyła prywatnie dzieci i opiekowała się unieruchomionym chorobą ojcem Franciszkiem oraz chorymi dziećmi brata Michała. Była jedną z tych świetlanych postaci, które opiekę nad potrzebującymi mają wpisaną w swój los na całe życie. Ojcem i nieuleczalnie w warunkach wojennych chorymi dziećmi brata, opiekowała się do końca ich dni.

Fot. 1965 r. Z opieką nad ojcem wiązało się traumatyczne przeżycie, które trwale odcisnęło się piętnem na jej psychice. Podczas tzw. *pacyfikacji* – niemieckiej represyjnej akcji odwetowej przeprowadzonej przez SD (*Sonder Dienst*) wiosną 1944 roku – wypędzono mieszkańców z domów do selekcji, w wyniku której pewną ilość osób rozstrzelano na miejscu, pewną uwięziono i wywieziono. Franciszek Chciuk, dotknięty ciężkim przypadkiem gościeca, wstać z łóżka nie był w stanie. Nie chciała go opuścić córka, mimo rozkazu. Wywleczono ją przed dom. Życie jej ocalił prawdopodobnie mówiący po polsku Ślązak.

Po wojnie, w 1945 r. wyjechała do Łodzi. Krótki czas mieszkała u brata Stefana, po czym zajęła się gospodarstwem i opieką nad dzieckiem brata Teofila, którego rodzina rozpadła się.

Wówczas też rozpoczęła pracę w zakładach bawełnianych Biedermanna. W księgowości różnych struktur przemysłu tekstylnego przeszła, stale doskonaląc swoje kwalifikacje, długą drogę od kontystki do stanowiska Z-cy Głównego Księgowego w Zjednoczeniu Przemysłu Lniarskiego.

Wskutek złego, stale pogarszającego się stanu zdrowia przeszła na rentę w 1975 r.

Zmarła przedwcześnie w wieku 57 lat. Spoczywa na Cmentarzu Wojskowym w Łodzi.

Źródła: - Teofil Chciuk -pamiętniki, informacja ustna.

- Maria Chciuk - wspomnienia spisane przez A.M. Chciuka.